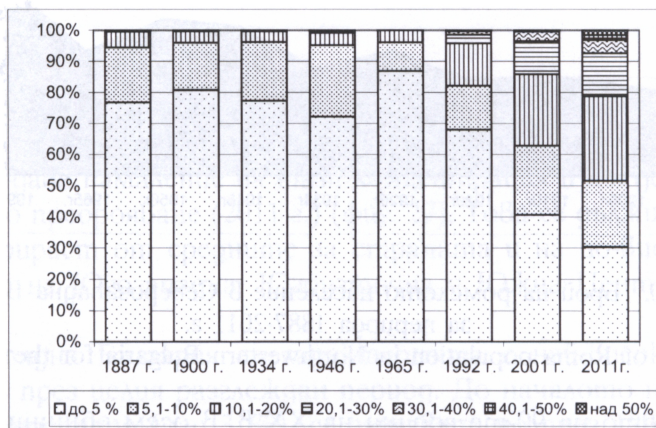

отчетено разширяване на тяхната териториална дислокация – 331 селища (2011 г.).

Фиг. 41. Разпределение на селищата с различен относителен дял на ромското население в Северозападна България за периода 1887-2011 г.

Fig. 41. Distribution of the settlements with different relative share of the Roma population in Northwestern Bulgaria for the period 1887-2011

В структурата на селищата с различен относителен дял прави впечатление концентрацията на ромско население в тези, които са с нисък относителен дял, като за разлика от останалите части на страната тя се запазва през целия разглеждан период (фиг. 41).

До началото на 90-те години на XX в. в групата селища с нисък относителен дял на роми (до 5 % и от 5-10 %) представляват 95 % от селищата с наличие на ромско население. През последните три преброявания се отчитат промени в структурата на селищата с наличие на ромско население. Нараства относителният дял на селищата с 10-30 % роми, но в сравнение с останалите части на страната тези с над 30 % ромско население имат най-нисък относителен дял (под 10 %), независимо че Северозападна България се отличава с най-висок относителен дял на ромско население в страната. Подобно на структурата на селищата с наличие на роми (фиг. 41), и то е концентрирано в селищата с по-нисък относителен дял (фиг. 42). До 1965 г. около 80 % от ромското население е концентрирано в групата селища с нисък относителен дял (до 5 % и от 5-10 %). От началото на 90-те години основната част от броя на ромите (повече от половината) в Северозападна България се формира в селищата с относителен дял от 10-20 % и от 20-30 % роми. Незначителен е броят на ромите в селищата с над 30 % роми – до началото на 90-те години заема около 2 % от населението, след което нараства и достига около 12% през 2011 г. (фиг. 42).